

Arrest

nr. 317 422 van 27 november 2024
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDENHOVE
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VANDENHOVE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partijen dienden op 4 september 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij werden op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) telkens gehoord op 4 juni 2021 en 11 augustus 2021.

1.2. Op 13 december 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoekende partijen bij arrest nr. X van 15 juni 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoekende partijen dienen op 11 april 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Zij werden op het CGVS gehoord op 17 juni 2024.

1.5. De commissaris-generaal verklaart deze eerste volgende verzoeken om internationale bescherming op 25 juli 2024 niet-ontvankelijk.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraanse nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Teheran. Uw vader was beroepsmilitair waardoor u regelmatig verhuisde. Sinds 1391 (21 maart 2012 – 20 maart 2013 in de Gregoriaanse kalender) woonde u in Ahvaz. U bent gescheiden en u heeft één zoon uit dit huwelijk. Hij verblijft in Teheran, bij zijn moeder. U bent hertrouwd met V. M. (OV...). Uw echtgenote verblijft eveneens in België.

Uw familie was politiek actief voor de Koerdische kwestie. Uw broer A. G. werd in 1360 (21 maart 1981 – 20 maart 1920 in de Gregoriaanse kalender) terechtgesteld omwille van zijn politieke activiteiten voor de KPDI of Komala. Uw vader was beroepsmilitair en was gepensioneerd sinds 1355 (21 maart 1976 – 20 maart 1977 in de Gregoriaanse kalender). Omwille van de politieke activiteiten van uw familie werden u bepaalde jobs of opdrachten geweigerd.

U bent geboren als moslim, maar u heeft de islam nooit echt kunnen begrijpen of aanvaarden. U bent van Koerdische afkomst en was een soennitische moslim, waardoor u van jongs af aan verschillende ervaringen meemaakte, wat uw onbegrip van de islam voedde. U werd op de basisschool uit de les gestuurd, en was op jonge leeftijd getuige van een steniging en in uw middelbare school getuige van een terechtstelling met ophanging. Tijdens uw dienstplichtperiode had u moeite met het verplicht gebed, en probeerde u er van onderuit te muizen. Dit werd echter opgemerkt, waardoor u in hechtenis werd genomen en langer in dienst moest blijven. Kortom, u had het lastig met de vele regels en verplichtingen binnen de islam, wat u uiteindelijk gebroken heeft. Omdat u met uw frustraties nergens anders terecht kon, stortte u zich op uw werk en klopte u lange dagen waardoor u zodanig vermoeid was zodat u na het werk meteen in slaap viel.

In shahrivar 1396 (augustus – september 2017 in de Gregoriaanse kalender) kwam F., een studievriendin van M., op bezoek bij haar. Tijdens dat gesprek liet F. vallen dat ze zich bekeerd had. M. lichtte u hierover in, en u liet de keuze aan M. of ze zich al dan niet verder wenste te verdiepen in het christendom. Op 15 aban 1396 (6 november 2017 in de Gregoriaanse kalender) ging M. voor het eerst naar een huiskerk. U ging toen niet mee, maar bij thuiskomst vertelde M. u meer over de sessies. Op 4 dey 1396 (25 december 2017 in de Gregoriaanse kalender) legde M. haar getuigenis af. In bahman 1396 (januari – februari 2018) vond er een inval plaats binnen de huiskerk. M. werd toen gearresteerd. Op dat moment was ze drie maanden zwanger. U wist van niets en kon M. niet bereiken. Na vier dagen belde M. u op van bij haar vriendin F.. U ging naar haar toe, waar u te horen kreeg dat M. werd gearresteerd en werd geslagen waarop ze jullie ongeboren kind verloor. U besloot onder te duiken bij A. H., een achterneef van uw schoonvader, in Haft Tapeh. Van daaruit regelde u uw vertrek uit Iran.

U verliet Iran op 6 shahrivar 1397 (28 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender) via de Imam K. luchthaven in Teheran met een Slovaaks visum in jullie paspoort, dat geregeld werd door de smokkelaar. Na een tussenstop in Griekenland, landde u in Oostenrijk. Op aanraden van de smokkelaar vernietigde u toen uw paspoort en dat van u echtgenoot op de luchthaven van Oostenrijk. Via Duitsland reisde u vervolgens naar Nederland, waar u op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In Nederland gingen jullie samen naar de City Life Church. U kwam daar in contact met K., een medekerkganger die ook gescheiden was en een dochter had uit dit huwelijk. Nadat in de City Life Church het thema vergiffenis aan bod kwam en u uw verhaal over uw scheiding deelde, begon u met K. diepgaander te spreken over vergiffenis. Dit gesprek had u ongeveer halverwege uw verblijf in Nederland. De contacten met K. en het gevoel dat hij u begreep, was voor u de vonk om zich ook te bekeren tot het christendom. U en uw echtgenote zijn beiden gedoopt op 21 april 2019. Omwille van uw Slovaaks visum werd uw verzoek om internationale bescherming in Nederland niet in behandeling genomen, waardoor u teruggestuurd werd naar Slovakije. Op 29 juli 2019 diende u daar een verzoek om internationale bescherming in. Omwille van de slechte omstandigheden in het opvangcentrum besloten jullie Slovakije na een goede maand terug te verlaten. Via Tsjechië en Duitsland kwam u in België aan op 2 september 2019, waarna u op 4 september 2019 uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In België frequenteerde u aanvankelijk de Iraanse kerk te Turnhout. Sinds midden 2020 gaan jullie naar het Christian Center te Brussel. U neemt deel aan de discipelentraining en vieringen van de kerk. Na uw vertrek werd uw schoonmoeder in april 2021 benaderd door de Iraanse autoriteiten.

Bij terugkeer naar Iran vreesde u een levenslange opsluiting of de doodstraf omwille van uw bekering. U vreesde hierbij zowel de Iraanse autoriteiten, als uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie is qua afkomst Bakhtiari en u vreesde dat ook zij stappen zouden ondernemen tegen zowel u als M.. Vervolgens vreesde u problemen te ervaren bij terugkeer omwille van de politieke activiteiten van uw familie.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legden u en uw echtgenote de volgende originele documenten neer: de shenasnameh van uw echtgenote, uw melikaart, uw legerdienstkaart en jullie

beide doopcertificaten (d.d. 21/04/2019). Vervolgens legde u ook nog kopieën neer van de volgende documenten: een certificaat van de discipelentraining niveau 1 en niveau 2, twee verklaringen van het Christian Center te Brussel (d.d. 28/05/2021 en 09/07/2021) en enkele foto's van uw christelijke activiteiten te België en Nederland, een vraag aan een geestelijke leider i.v.m. een bekering, twee foto's van uw broer A. G., een foto van de grafsteen van uw zus en uw schoonvader, drie foto's van een boek over Sanadaj waar o.a. uw neven met hun politieke activiteiten in worden vermeld, het universitaire diploma van M., drie foto's van uw activiteiten bij Stapsteen, een psychologisch attest van u (d.d. 19/05/2021) en uw echtgenote (d.d. 28/05/2021), uw huwelijksakte, de melikaart van uw echtgenote en twee foto's van uw bezoek aan de Iraanse kerk te Turnhout.

Op 13 december 2021 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de vermeende bekering van u en uw echtgenote, waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hieruit voortspruiten. Tevens werd besloten dat uw voorgehouden geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter had, waardoor u evenmin aannemelijk maakte zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen manifesteren of dusdanig gezien te zullen worden door uw omgeving. Tot slot maakte u op geen enkele manier aannemelijk omwille van de politieke activiteiten van uw familie in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 15 juni 2022 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 274 083. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 11 april 2023 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u nog steeds naar de kerk gaat en daar actief bent. Daarnaast geeft u aan dat u naar aanleiding van de betogingen rond Mahsa Amini politiek actief bent geworden. U stelt regelmatig aan betogingen in België te hebben deelgenomen en hierover te berichten op uw sociale media. Tijdens deze betogingen heeft u twee of drie interviews over de Iraanse kwestie gegeven, hetgeen in Iraanse media is verschenen.

Bij terugkeer naar Iran vreest u voor uw leven en stelt u geëxecuteerd te zullen worden door het Iraanse regime.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming leggen u en uw echtgenote een USB-stick neer, waarop verschillende foto's en video's van de politieke en religieuze activiteiten van u en uw echtgenote, alsook verschillende rapporten over bekeerde Iraanse christenen, terug te vinden zijn. Na het persoonlijk onderhoud brachten jullie nog verschillende links en printscreens aan om jullie politieke activiteiten in België te staven.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming onvoldoende concrete elementen voorhanden waren waaruit bijzondere procedurele noden in uw hoofde konden worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In het psychologisch attest in het kader van uw eerste verzoek werd gewag gemaakt van verschillende psychologische symptomen die overeenkomen met een depressieve stoornis met angstaanvallen. In het attest werd evenwel nergens gesteld dat uw deelname aan het persoonlijk onderhoud onmogelijk was, noch werden verdere aanbevelingen gedaan naar het onderhoud toe. Evenmin kon dit uit het verloop van de persoonlijke onderhouds afgeleid worden en gaven u noch uw advocaat op enig moment aan dat uw psychologische staat een impact had op uw vermogen om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans

aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) uw echtgenote niet aannemelijk wist te maken daadwerkelijk te zijn opgegroeid in een traditionele familie, waardoor haar motivatie om zich te bekeren tot het christendom zoals zij schetste, verviel; (ii) uw verklaringen aangaande uw motivatie om zich te bekeren tot het christendom evenmin konden overtuigen, waardoor het vermoeden ontstond dat u zich omwille van opportunistische redenen had bekeerd tot het christendom; (iii) de snelheid waarmee u en uw echtgenote zich bekeerden tot een andere godsdienst ernstige vraagtekens opriepen, waardoor de nodige kanttekeningen konden worden geplaatst bij de oprechtheid van jullie beweerde nieuwe geloofspraktijk; (iv) u en uw echtgenote slechts een geringe kennis bezaten over de bekering van F., de persoon die uw echtgenote in contact bracht met het christendom; (v) het onbezonnen gedrag van uw echtgenote en dat van de huiskerk die ze frequenteerde niet in overstemming kon worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade; (vi) de verklaringen van uw echtgenote betreffende de inval van de autoriteiten en de daaropvolgende ontsnapping uit het ziekenhuis evenmin geloofwaardig waren; (vii) het opmerkelijk was dat jullie het risico namen om jullie eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met jullie eigen paspoort het land te verlaten; (viii) uw geloofwaardigheid verder ondermijnd werd door uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de omstandigheden van uw vertrek, en het vermoeden ontstond dat u de ware omstandigheden van uw vertrek wenste te verhullen, alsook de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden; (ix) er geen geloof kon worden gehecht aan de bewering van uw echtgenote dat ze vervolging moest vrezen van haar broer M. of haar traditionele Bakhtiari familie, gelet op de vaststelling dat ze haar bekering tot het christendom niet aannemelijk had gemaakt; (x) de beleving van uw voorgehouden geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter had die er louter toe strekte op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven, waardoor u evenmin aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig gezien zou worden door uw omgeving; (xi) niets er op wees dat jullie Instagrampagina of uw Facebookpagina reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen; en (xii) u op geen enkele manier aannemelijk maakte in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de politieke activiteiten van uw familie. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 274 083 van 15 juni 2022. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot uw verklaringen nog steeds actief te zijn voor de kerk, waar u verschillende verantwoordelijkheden heeft en u iedere zondag gaat bidden, en ook uw echtgenote wederom verwijst naar haar bekering door te stellen dat ze nog steeds dezelfde religieuze activiteiten uitvoert, hetgeen u staaft met verschillende foto's van uw religieuze activiteiten, twee verklaringen van het Christian Center en verschillende rapporten aangaande bekeerde Iraanse christenen (verklaring volgend verzoek A. R., d.d. 15/05/2023, vraag 17, vraag 19; verklaring volgend verzoek M., d.d. 15/05/2023, vraag 17), dient te worden aangestipt dat deze verklaringen en documenten allen betrekking hebben op de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name jullie vermeende bekering tot het christendom. Deze verklaringen en documenten kunnen geen nieuw licht laten schijnen op de gedane beoordeling van het CGVS en de RvV met betrekking tot de asielmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek uiteenzette.

Aangaande uw verklaringen en documenten om te staven dat u sinds de beweging rond Mahsa Amini politiek actief bent geworden in België (verklaring volgend verzoek A. R., vraag 17, vraag 19; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/06/2024, CGVS A. R., p. 3, p. 4, p. 11; verklaring volgend verzoek M., vraag 17, vraag 19; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/06/2024, CGVS M., p. 4), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat politieke activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Zo bent u pas politiek actief geworden in België naar aanleiding van de protesten in de nasleep van het overlijden van Mahsa Amini (CGVS A. R., p. 4; CGVS M., p. 5). Dat u pas dan een politiek engagement uitte, komt erg vreemd over en doet het opportunistisch karakter van uw politieke activiteiten vermoeden. Dit temeer daar zowel u als uw echtgenote in het kader van jullie eerste verzoek verklaarden in Iran geen politieke activiteiten te hebben gehad (notities

van het persoonlijk onderhoud, d.d. 04/06/2021, CGVS A. R. 1e VIB, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 04/06/2021, CGVS M. 1e VIB, p. 5). Het tijdstip van de start van jullie politieke activiteiten in België doet dan ook de nodige vragen oproepen. Vervolgens blijkt uit jullie verklaringen en documenten geenszins dat jullie een prominente rol vervulden, noch dat jullie omwille van jullie politieke activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gelopen. Jullie stellen voornamelijk slogans te hebben geroepen en vlaggen, foto's of plakkatens te hebben vastgehouden, zonder hierbij een specifieke taak of functie te hebben gehad of ooit zelf een politieke activiteit te hebben georganiseerd (CGVS A. R., p. 4, p. 7; CGVS M., p. 5). Voorts zijn jullie niet aangesloten bij een bepaalde politieke partij in België (CGVS A. R., p. 4; CGVS M., p. 7). Daar waar u stelde twee, drie of vier interviews te hebben gegeven waarbij u uw standpunt gaf over de situatie in Iran, blijkt dit op basis van de neergelegde documenten en de verklaringen van uw echtgenote om twee interviews te gaan (CGVS A. R., p. 4, p. 5, p. 6; CGVS M., p. 6). Aangaande het eerste interview kan u echter niet duiden met wie of welke zender u een interview had (CGVS A. R., p. 5). Ook uw echtgenote kan hierover geen soelaas bieden (CGVS M., p. 6). Evenmin weet ze of u dan wel door een buitenlandse of een Belgische tv-zender werd geïnterviewd en kan ze louter duiden dat het interview in het Farsi plaatsvond (CGVS M., p. 6). Over het tweede interview kan u weliswaar zeggen dat P. u geïnterviewd heeft, maar of ze al dan niet verbonden is aan een tv-zender weet u niet (CGVS A. R., p. 5). Wat betreft uw verklaringen dat ook uw echtgenote een interview heeft gegeven, nuanceert zij dit, en geeft ze aan dat ze weliswaar in beeld kwam, doch zelf het woord niet heeft genomen (CGVS A. R., p. 5; CGVS M., p. 6). Daarenboven blijken nog andere demonstranten te zijn geïnterviewd op dat moment (CGVS A. R., p. 5). Gelet op bovenstaande bevindingen kan dan ook worden geconcludeerd dat u, noch uw echtgenote een prominente rol hebben ingenomen tijdens het uitvoeren van uw politieke activiteiten in België.

Wat betreft uw verklaringen verschillende malen in beeld te zijn gekomen tijdens uw deelname aan verschillende betogingen en ook de twee interviews in de media zijn verschenen, hetgeen u staft met verschillende documenten (CGVS A. R., p. 6), blijkt hieruit geenszins dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gelopen of zou lopen in de toekomst. Zo stelt u immers nimmer gevolgen te hebben gekend naar aanleiding van het feit dat u werd geïnterviewd (CGVS A. R., p. 5). Wat betreft het eerste interview dat u gaf en uw echtgenote via YouTube gezien heeft (CGVS M., p. 6), blijkt op basis van uw documenten dat dit een interview met F. betreft. U kon dit, zoals reeds eerder gesteld, niet duiden (CGVS A. R., p. 5). Na een blik op het YouTube kanaal van F. blijken 1520 personen hun kanaal te volgen en hebben slechts 119 personen deze video bekeken. Wat betreft het interview met P., blijkt P. ongeveer 6600 volgers op haar Instagrampagina te hebben. Het interview dat ze met u had, kreeg slechts 189 likes. Ook op uw persoonlijke Instagrampagina zijn beide interviews terug te vinden, waar het interview met F. en het interview met P. respectievelijk door 12 en 21 personen worden geliket. Uit voorgaande blijkt dan ook nergens dat uw twee interviews een groot bereik kenden of in het oog van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen. Hoewel u vervolgens verschillende fragmenten en printscreens neerlegt waarbij u of uw echtgenote in de media verschenen naar aanleiding van jullie deelname aan verschillende betogingen, blijkt op basis van de neergelegde documenten dat jullie toen optraden als een gewone deelnemer, hetgeen uw echtgenote bevestigt door te zeggen dat jullie slogans riepen en een foto of plakkaat in jullie handen hadden (CGVS M., p. 5). Daar waar u specifiek gevraagd werd naar een fragment dat op Euro News verscheen, weet u niet welk bereik dit kanaal heeft en vermoedt u dat dergelijke tv-post niet in Iran te zien is (CGVS A. R., p. 7). U concretiseert aldus op geen enkele manier dat u zou zijn opgemerkt door de Iraanse autoriteiten tijdens uw deelname aan verschillende betogingen in België. U stelt immers vaagweg dat de Iraanse autoriteiten de media in de gaten houden en er tijdens de betogingen veel onbekenden met een mondkapje en een zonnebril rondlopen (CGS A. R., p. 7; CGVS M., p. 4, p. 7). U kan deze bewering echter op geen enkele manier hardmaken. Aangaande uw verklaringen dat uw echtgenote via sociale media eenmaal bedreigingen ontving, – hetgeen u op geen enkele manier staft – haalt ze dit zelf nergens aan (CGVS A. R., p. 5). Evenmin kan u duiden wie haar bedreigd heeft en blijft u vaag wanneer u gevraagd wordt wat de persoon die haar bedreigde dan gezegd of gedaan heeft (CGVS A. R., p. 5). De contacten van uw echtgenote met M. T., een politiek gevangene in Iran (CGVS M., p. 3) tonen evenmin aan dat ze in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gelopen. Hoewel uw echtgenote verschillende berichten heeft uitgewisseld met M., en ze vervolgens ook een Instagramverhaal van hem op haar eigen pagina gedeeld heeft, blijkt dit een privé conversatie te betreffen en volgt M. T. – die weliswaar een groot aantal volgers heeft – uw echtgenote zelf niet, waardoor uit niets enige connectie tussen hem en uw echtgenote blijkt (CGVS M., p. 3, p. 4, p. 7). Tot slot kan nog worden geconcludeerd dat – daar waar zowel u als uw echtgenote verklaarden actief te zijn op sociale media en regelmatig te berichten over jullie in loco activiteiten of de Iraanse kwestie in het algemeen (CGVS A. R., p. 3, p. 4; CGVS M., p. 3, p. 5) – uw verschillende sociale mediakanalen slechts een gering bereik kennen. Uw Instagrampagina wordt door 311 personen gevolgd, terwijl uw echtgenote 1075 volgers heeft op Instagram. Op Facebook heeft u 134 vrienden en uw echtgenote 51 vrienden. De Facebookpagina van uw echtgenote heeft slechts een beperkte inhoud. Daarenboven worden de berichten op jullie verschillende sociale mediakanalen slechts door een gering aantal personen geliket. U toont aldus op geen enkele wijze concreet aan dat u dermate invloedrijk bent op sociale media, noch dat u een profiel op sociale media heeft dat onder toezicht van de autoriteiten zou kunnen staan. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een terugkeer naar Iran uw politiek getinte bijdragen op uw sociale media te verwijderen.

Uit voorgaande bevindingen kan worden geconcludeerd dat u slechts een zeer beperkt politiek profiel heeft en dat u weinig betrokken bent met de Iraanse politiek en/of oppositie. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte politieke activiteiten in België en het opportunistisch karakter ervan, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van uw politieke in loco activiteiten bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade, noch dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw in loco activiteiten. U toont aldus op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan bij terugkeer naar Iran dreigt geïsoleerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Tevens kan hierbij gewezen worden op de analyse van het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek dat u op geen enkele manier aannemelijk wist te maken in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de vroegere politieke activiteiten van uw familie. Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / s i t e s / d e f a u l t / files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat – wat betreft de vaststelling dat u aangaf een Koerd van gemengde origine te zijn; uw vader was een Koerd en uw moeder een Fars (verklaring volgend verzoek A. R., vraag 6) – u zich nooit als dusdanig heeft gemanifesteerd. Op basis van uw verklaringen blijkt immers dat u de Koerdische taal niet machtig bent. U stelt met uw ouders Farsi te hebben gesproken en dat er thuis niemand Koerdisch sprak (CGVS A. R., p. 8). Hoewel u aangaf het Koerdische dialect te begrijpen, maar het zelf niet te kunnen spreken, kan u niet duiden welk Koerdisch dialect u dan begrijpt (CGVS A. R., p. 8, p. 9). Gevraagd welk Koerdisch dialect u verstaat, verwijst u naar het Koerdische dialect van Sanandaj, zonder te kunnen duiden of dit dan Kurmanji, Sorani of een ander dialect betreft (CGVS A. R., p. 9). Daarenboven blijkt u slechts een tweetal jaar in Sanandaj te hebben gewoond en enkel het eerste en het tweede middelbaar in Koerdistan te hebben doorlopen (CGVS A. R., p. 7, p. 8). U woonde hoofdzakelijk in Ahwaz, waar uw omgeving wist dat u van Koerdische origine was, maar waar u heel vriendelijk benaderd werd en u zich thuis voelde (CGVS A. R., p. 8). Hoewel u stelde dat u omwille van uw Koerdische achtergrond moeilijk aan werk geraakte, dient te worden aangestipt dat u er in slaagde te werken in Ahwaz (CGVS A. R., p. 9). Daar waar u stelde aan heel veel testen te hebben deelgenomen en u nooit slaagde voor de tweede stap, met name de selecties, blijkt u dit slechts twee- of driemaal geprobeerd te hebben (CGVS A. R., p. 10). Aangaande uw verklaringen dat u omwille van uw etnie als assistent ergens aan de slag diende te gaan en ook soms hier problemen kende, blijkt u slechts bij één werkgever de baan te hebben uitgestuurd omwille van uw etnie (CGVS A. R., p. 10). U voegt er aan toe in Ahwaz naar school te zijn geweest (CGVS A. R., p. 9). U haalde uw diploma weliswaar niet, doch schreef dit toe aan luiheid (CGVS A. R., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat u problemen kende in Ahwaz omwille van uw Koerdische etnie. Daarenboven dient er nog op gewezen te worden dat u in het kader van uw eerste verzoek op geen enkele manier aannemelijk wist te maken dat u in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de politieke activiteiten van uw familieleden, die opkwamen voor de Koerdische kwestie. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uw familie geen problemen meer kende omwille van hun politieke activiteiten na jullie verhuis naar Ahwaz (CGVS A. R., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat u omwille van uw Koerdische etnie een verhoogd risicoprofiel zou hebben.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote V. M. (...) eveneens wordt overgegaan tot een niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuuring van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, een etnische Fars te zijn en afkomstig te zijn van Shush. Rond uw 18e verjaardag verhuisde u naar Ahvaz, waar u sinds uw huwelijk op (...) 1393 (...) 2014 in de Gregoriaanse kalender) samenwoonde met uw echtgenoot Z., A. R. (OV ...).

U bent opgegroeid in een traditionele Bakhtiari familie. Vanaf uw negende levensjaar werd u verplicht om als meisje een hijab te dragen, en moest u verplicht bidden en vasten. Dit ging zo door tot u jongvolwassen was. U hield zich toen voornamelijk schuil op uw kamer, omdat dit voor u de enige plek was waar u met gerust gelaten werd. Eenmaal u een stap buiten uw kamer zette, kreeg u opmerkingen van uw familieleden aangaande uw kledij of uw haar. Ook werd u regelmatig door uw broers aangesproken als u iets deed wat niet hoorde volgens de voorschriften van de islam. Omdat u nooit iets kon bepalen voor u zelf, of geen eigen keuzes kon maken, begon u zich af te keren van de islam.

Tijdens uw studies lichamelijke opvoeding leerde u F. S. kennen. In 1393 (21 maart 2014 – 20 maart 2015 in de Gregoriaanse kalender) stopte u met uw studies omwille van uw huwelijk. U bleef echter in contact staan met F. en jullie spraken regelmatig af. In het midden van shahrivar 1396 (begin september 2017 in de Gregoriaanse kalender) vertelde F. u dat ze zich bekeerd had. Omdat u mentaal uitgeput was van uw ervaringen tijdens uw jeugd, stond u open voor hetgeen F. u te vertellen had. U lichtte uw echtgenoot ook meteen in van het gesprek met F., die u vrij liet om het christendom al dan niet verder te verkennen. In de periode daaropvolgend kwam F. regelmatig langs, waarbij jullie toen verschillende christelijke teksten bespraken. Op 15 aban 1396 (6 november 2017 in de Gregoriaanse kalender) ging u voor het eerst naar de huiskerk. Uw echtgenoot ging niet mee naar de vieringen, maar toen u thuis kwam, vertelde u hem hoe de dienst verliep of welke onderwerpen werden behandeld. Op 4 dey 1396 (25 december 2017 in de Gregoriaanse kalender) legt u uw getuigenis af en bent u daadwerkelijk bekeerd. Op 29 bahman 1396 (18 februari 2018 in de Gregoriaanse kalender) vond er een viering bij de huiskerk plaats. Zuster F., de leider van de huiskerk, daagde toen echter niet op. Jullie dachten dat ze verhinderd was, waardoor jullie de viering toch al startten. Op een gegeven moment werd er op de deur geklopt, waarna de Iraanse autoriteiten binnenvielen. U werd samen met B. meegenomen door twee personen en werd voor twee dagen vastgehouden op een onbekende locatie. U was op dat moment drie maanden zwanger. U werd tijdens uw vasthouding ondervraagd over zuster F., gemarteld, uitgescholden, uw vinger werd verbrijzeld en kreeg harde stompen in uw buik, waardoor u bewusteloos geraakte. Toen u wakker werd, bevond u zich in het ziekenhuis en vertelde de verpleegster u dat u uw ongeborn kind verloren had. Op 3 esfand 1396 (22 februari 2018 in de Gregoriaanse kalender) kon u uit het ziekenhuis ontsnappen nadat de verpleegster u had laten weten dat uw bewaakster onwel was geworden. U greep uw kans, nam de chador van de bewaakster en vluchtte het ziekenhuis uit. U vluchtte naar uw vriendin F., waar u uw echtgenoot opbelde. Hij snelde zich naar het huis van F., waarna u vertelde wat er gebeurd was. Na een week onderduiken bij F., gingen jullie samen naar A. H., een achterneef van uw vader, in Haft Tapeh. Van daaruit regelde uw echtgenoot jullie vertrek uit Iran. Op 3 esfand 1396 vielen de Iraanse autoriteiten ook een eerste keer bij uw moeder binnen. Uw broer M. belde toen kwaad naar uw echtgenoot en bedreigde u met de dood. Een maand later vielen ze andermaal bij uw moeder binnen.

U verliet Iran op 6 shahrivar 1397 (28 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender) via de Imam K. luchthaven in Teheran met een Slovaaks visum in jullie paspoort, dat geregeld werd door de smokkelaar. Na een tussenstop in Griekenland, landde u in Oostenrijk. Op aanraden van de smokkelaar vernietigde u toen uw paspoort en dat van u echtgenoot op de luchthaven van Oostenrijk. Via Duitsland reisde u vervolgens naar Nederland, waar u op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In Nederland frequenteerde u de City Life Church, waar u op 21 april 2019 gedoopt bent samen met uw echtgenoot. Omwille van uw Slovaaks visum werd uw verzoek om internationale bescherming in Nederland niet in behandeling genomen, waardoor u teruggestuurd werd naar Slowakije. Op 29 juli 2019 diende u daar een verzoek om internationale bescherming in. Omwille van de slechte omstandigheden in het opvangcentrum besloten jullie Slowakije na een goede maand terug te verlaten. Via Tsjechië en Duitsland kwam u in België aan op 2 september 2019, waarna u op 4 september 2019 uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, samen met uw echtgenoot Z., A. R.. In België frequenteerde u aanvankelijk de Iraanse kerk te Turnhout. Sinds midden 2020 gaan jullie naar het Christian Center te Brussel. U neemt deel aan de discipelentraining en vieringen van de kerk.

Na uw vertrek werd uw moeder rond de nieuwjaarsperiode van 1400 (rond 21 maart 2021 in de Gregoriaanse kalender) benaderd door de Iraanse autoriteiten. Bij terugkeer naar Iran vreesde u te worden vervolgd als een afvallige, en de doodstraf te krijgen.

U vreesde eveneens uw broers, in het bijzonder uw oudste broer M., omdat u afkomstig bent van een strenge en traditionele Bakhtiari familie, en een bekering als een schandaal wordt gezien.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden uw echtgenoot en u de volgende originele documenten neer: uw shenasnameh, de melikaart en legerdienstkaart van uw echtgenoot en jullie beide doopcificaten (d.d. 21/04/2019). Vervolgens legde u ook nog kopieën neer van de volgende documenten: een certificaat van de discipelentraining niveau 1 en niveau 2, twee verklaringen van het Christian Center te

Brussel (d.d. 28/05/2021 en 09/07/2021) en enkele foto's van uw christelijke activiteiten te België en Nederland, een vraag aan een geestelijke leider i.v.m. een bekering, twee foto's van uw schoonbroer A. G., een foto van de grafsteen van uw schoonzus en uw vader, drie foto's van een boek over Sanadaj waar o.a. de neven van uw echtgenoot met hun politieke activiteiten in worden vermeld, uw universitaire diploma, drie foto's van de activiteiten van uw echtgenoot bij Stapsteen, een psychologisch attest van u (d.d. 28/05/2021) en uw echtgenoot (d.d. 19/05/2021), uw huwelijksakte, uw melikaart en twee foto's van uw bezoek aan de Iraanse kerk te Turnhout.

Op 13 december 2021 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de vermeende bekering van u en uw echtgenoot, waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hieruit voortspruiten. Tevens werd besloten dat uw voorgehouden geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter had, waardoor u evenmin aannemelijk maakte zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen manifesteren of dusdanig gezien te zullen worden door uw omgeving. Tot slot maakte uw echtgenoot op geen enkele manier aannemelijk omwille van de politieke activiteiten van zijn familie in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 15 juni 2022 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 274 083. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 11 april 2023 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U stelt al jaren tot het christendom te zijn bekeerd en verklaart dat u nog steeds naar de kerk gaat en daar actief bent. Daarnaast geeft u aan dat u naar aanleiding van de betogingen rond Mahsa Amini politiek actief bent geworden. U stelt regelmatig aan betogingen in België te hebben deelgenomen, hierover te berichten op uw sociale media en ook soms op verschillende oppositiezers te zijn verschenen naar aanleiding van uw politiek activisme.

Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd te zullen worden door het Iraanse regime.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming leggen u en uw echtgenoot een USB-stick neer, waarop verschillende foto's en video's van de politieke en religieuze activiteiten van u en uw echtgenoot, alsook verschillende rapporten over bekeerde Iraanse christenen, terug te vinden zijn. Na het persoonlijk onderhoud brachten jullie nog verschillende links en printscreens aan om jullie politieke activiteiten in België te staven.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste verzoek, vroeg u om gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. U legde ook een psychologisch attest neer, waarin gewag werd gemaakt van psychologische symptomen die overeenkomen met een diagnose van een depressieve stoornis met angstaanvallen. In het attest werd evenwel nergens gesteld dat uw deelname aan het persoonlijk onderhoud onmogelijk was, noch werden verdere aanbevelingen gedaan naar het onderhoud toe. Evenmin kon dit uit het verloop van de persoonlijke onderhouden afgeleid worden en gaven u noch uw advocaat op enig moment aan dat uw psychologische staat een impact had op uw vermogen om op adequate wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Uit niets bleek dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Er dient opgemerkt te worden dat uw volgend verzoek om internationale bescherming gelijkloopt met de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot Z. A. R. (O.V. ...). In het kader van het door hem ingediende volgend verzoek om internationale bescherming werd een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen die als volgt luidt:

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is ook uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 321 816, is de echtgenoot van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 321 821. Verzoekende partijen beroepen zich op quasi dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde weigeringsmotieven. In de verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van artikel 1A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekende partijen geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen. Zij volharden in hun verklaringen en bespreken op omstandige wijze het karakter van hun politiek engagement bij de Iraanse oppositie en de zichtbaarheid van hun politieke engagement bij de oppositie tegen de Iraanse autoriteiten. Vervolgens zetten zij de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uiteen.

Doorheen hun verzoekschrift verwijzen verzoekende partijen naar en citeren zij fragmenten uit algemene landeninformatie, wetgeving, academische literatuur en persartikels.

3.2. Stukken

Ter staving van de verzoekschriften worden volgende stukken toegevoegd:

- screenshots van sociale media;
- screenshots van een Instagramaccount van M. T.;
- screenshots van een gesprek op sociale media met M.T.;
- screenshots van opmerkingen van A. R. en tweede verzoekende partij;
- screenshots van de volgers van tweede verzoekende partij waaronder een account van M. T..

3.3. Beoordeling

3.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het

rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.3. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden inzake eerste verzoekende partij, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming onvoldoende concrete elementen voorhanden waren waaruit bijzondere procedurele noden in uw hoofde konden worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In het psychologisch attest in het kader van uw eerste verzoek werd gewag gemaakt van verschillende psychologische symptomen die overeenkomen met een depressieve stoornis met angstaanvallen. In het attest werd evenwel nergens gesteld dat uw deelname aan het persoonlijk onderhoud onmogelijk was, noch werden verdere aanbevelingen gedaan naar het onderhoud toe. Evenmin kon dit uit het verloop van de persoonlijke onderhouds afgeleid worden en gaven u noch uw advocaat op enig moment aan dat uw psychologische staat een impact had op uw vermogen om op adequate wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Uit niets bleek dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze concrete motieven worden ongemoeid gelaten zodat verzoekende partijen er geen afbreuk aan kunnen doen.

Wat betreft de bijzondere procedurele noden inzake tweede verzoekende partij, kan worden gewezen op volgende concrete motieven in diens bestreden beslissing:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste verzoek, vroeg u om gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. U legde ook een psychologisch attest neer, waarin gewag werd gemaakt van psychologische symptomen die overeenkomen met een diagnose van een depressieve stoornis met angstaanvallen. In het attest werd evenwel nergens gesteld dat uw deelname aan het persoonlijk onderhoud onmogelijk was, noch werden verdere aanbevelingen gedaan naar het onderhoud toe. Evenmin kon dit uit het verloop van de persoonlijke onderhouden afgeleid worden en gaven u noch uw advocaat op enig moment aan dat uw psychologische staat een impact had op uw vermogen om op adequate wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Uit niets bleek dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer treedt de Raad deze pertinente bevindingen bij.

3.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.5.1. In het kader van hun huidige (eerste volgend) verzoeken om internationale bescherming wijzen verzoekende partijen op hun politieke activiteiten in België. Daarnaast volharden zij in hun initieel vluchtrelaas en benadrukken zij hun verklaringen zoals afgelegd bij hun eerste beschermingsverzoek, namelijk hun vrees voor vervolging omwille van hun religieuze bekering.

Ter ondersteuning van hun huidige verzoeken bezorgden verzoekende partijen het CGVS een USB-stick met daarop verschillende foto's en video's van hun politieke en religieuze activiteiten, verschillende rapporten over bekeerde Iraanse christenen en verschillende weblinks en screenshots ter staving van hun politieke activiteiten.

Middels hun verzoekschriften brengen verzoekende partijen volgende documenten bij: screenshots van sociale media, screenshots van een gesprek op sociale media met M. T., screenshots van een Instagramaccount van M. T. waarop te zien zou zijn dat tweede verzoekende partij M. T. volgt op Instagram en omgekeerd en opmerkingen van A. R. en tweede verzoekende partij.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.5.2. In de bestreden beslissingen wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het eerste volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekende partijen geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

3.3.5.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen overtuigende argumenten bijbrengen die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht - kunnen weerleggen of ontcrachten. Het komt verzoekende partijen toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijven.

3.3.5.4. Wat betreft de vrees voor vervolging van verzoekende partijen omwille van een religieuze bekering die zij reeds in het kader van hun eerste beschermingsverzoek hebben aangehaald, kan samen met verwerende partij beklemtoond worden dat deze reeds door het CGVS en de Raad op pertinente wijze werd beoordeeld.

In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden geoordeeld als volgt:

"In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) uw echtgenote niet aannemelijk wist te maken daadwerkelijk te zijn opgegroeid in een traditionele familie, waardoor haar motivatie om zich te bekeren tot het christendom zoals zij schetste, verviel; (ii) uw verklaringen aangaande uw motivatie om zich te bekeren tot het christendom evenmin konden overtuigen, waardoor het vermoeden ontstond dat u zich omwille van opportunistische redenen had bekeerd tot het christendom; (iii) de snelheid waarmee u en uw echtgenote zich bekeerden tot een andere godsdienst ernstige vraagtekens opriepen, waardoor de nodige kanttekeningen konden worden geplaatst bij de oprechtheid van jullie beweerde nieuwe geloofspraktijk; (iv) u en uw echtgenote slechts een geringe kennis bezaten over de bekering van F., de persoon die uw echtgenote in contact bracht met het christendom; (v) het onbezonnen gedrag van uw echtgenote en dat van de huiskerk die ze frequenteerde niet in overstemming kon worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade; (vi) de verklaringen van uw echtgenote betreffende de inval van de autoriteiten en de daaropvolgende ontsnapping uit het ziekenhuis evenmin geloofwaardig waren; (vii) het opmerkelijk was dat jullie het risico namen om jullie eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met jullie eigen paspoort het land te verlaten; (viii) uw geloofwaardigheid verder ondermijnd werd door uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de omstandigheden van uw vertrek, en het vermoeden ontstond dat u de ware omstandigheden van uw vertrek wenste te verhullen, alsook de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden; (ix) er geen geloof kon worden gehecht aan de bewering van uw echtgenote dat ze vervolging moest vrezen van haar broer M. of haar traditionele Bakhtiari familie, gelet op de vaststelling dat ze haar bekering tot het christendom niet aannemelijk had gemaakt; (x) de beleving van uw voorgehouden geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter had die er louter toe strekte op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven, waardoor u evenmin aannemelijk gemaakt had dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig gezien zou worden door uw omgeving; (xi) niets er op wees dat jullie Instagrampagina of uw Facebookpagina reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gekomen; en (xii) u op geen enkele manier aannemelijk maakte in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de politieke activiteiten van uw familie. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 274 083 van 15 juni 2022. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot uw verklaringen nog steeds actief te zijn voor de kerk, waar u verschillende verantwoordelijkheden heeft en u iedere zondag gaat bidden, en ook uw echtgenote wederom verwijst naar haar bekering door te stellen dat ze nog steeds dezelfde religieuze activiteiten uitvoert, hetgeen u staft met verschillende foto's van uw religieuze activiteiten, twee verklaringen van het Christian Center en verschillende rapporten aangaande bekeerde Iraanse christenen (verklaring volgend verzoek A. R., d.d. 15/05/2023, vraag 17, vraag 19; verklaring volgend verzoek M., d.d. 15/05/2023, vraag 17), dient te worden aangestipt dat deze verklaringen en documenten allen betrekking hebben op de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name jullie vermeende bekering tot het christendom. Deze verklaringen en documenten kunnen geen nieuw licht laten schijnen op de gedane beoordeling van het CGVS en de RvV met betrekking tot de asielmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek uiteenzette."

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidige volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn

afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoekende partijen in het kader van hun huidige volgend verzoek onder meer blijven vasthouden aan hun relaas zoals uiteengezet in hun eerste verzoek om internationale bescherming en thans elementen aanreiken die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduren op ditzelfde relaas, voegen zij niets nieuws of wezenlijks toe aan hun dossier.

Wat betreft de verklaringen van verzoekende partijen over hun politieke activiteiten in België, motiveert de commissaris-generaal vooreerst:

“Aangaande uw verklaringen en documenten om te staven dat u sinds de beweging rond Mahsa Amini politiek actief bent geworden in België (verklaring volgend verzoek A. R., vraag 17, vraag 19; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/06/2024, CGVS A. R., p. 3, p. 4, p. 11; verklaring volgend verzoek M., vraag 17, vraag 19; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/06/2024, CGVS M., p. 4), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat politieke activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Zo bent u pas politiek actief geworden in België naar aanleiding van de protesten in de nasleep van het overlijden van Mahsa Amini (CGVS A. R., p. 4; CGVS M., p. 5). Dat u pas dan een politiek engagement uitte, komt erg vreemd over en doet het opportunistisch karakter van uw politieke activiteiten vermoeden. Dit temeer daar zowel u als uw echtgenote in het kader van jullie eerste verzoek verklaarden in Iran geen politieke activiteiten te hebben gehad (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 04/06/2021, CGVS A. R. 1e VIB, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 04/06/2021, CGVS M. 1e VIB, p. 5). Het tijdstip van de start van jullie politieke activiteiten in België doet dan ook de nodige vragen oproepen.”

Waar verwerende partij het opportunistische karakter van de politieke activiteiten van verzoekende partijen aanstipt, oordeelt de Raad dat deze weigeringsmotieven overtuigend zijn en aldus niet relevant zijn bij de beoordeling van de voorgehouden huidige vrees omwille van de politieke activiteiten. Daargelaten het opportunistische karakter van de politieke activiteiten van verzoekende partijen zijn de overige bevindingen uit de bestreden beslissingen immers in casu voldoende determinerend voor de conclusie dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen bijbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Het betoog van verzoekende partijen inzake de overwegingen van verwerende partij aangaande het opportunistisch karakter van hun politieke activiteiten werpt geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven aangaande deze activiteiten zoals hieronder weergegeven.

Zo wordt er in de bestreden beslissingen verder op goede gronden gemotiveerd:

“Vervolgens blijkt uit jullie verklaringen en documenten geenszins dat jullie een prominente rol vervulden, noch dat jullie omwille van jullie politieke activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gelopen. Jullie stellen voornamelijk slogans te hebben geroepen en vlaggen, foto's of plakkaats te hebben vastgehouden, zonder hierbij een specifieke taak of functie te hebben gehad of ooit zelf een politieke activiteit te hebben georganiseerd (CGVS A. R., p. 4, p. 7; CGVS M., p. 5). Voorts zijn jullie niet aangesloten bij een bepaalde politieke partij in België (CGVS A. R., p. 4; CGVS M., p. 7). Daar waar u stelde twee, drie of vier interviews te hebben gegeven waarbij u uw standpunt gaf over de situatie in Iran, blijkt dit op basis van de neergelegde documenten en de verklaringen van uw echtgenote om twee interviews te gaan (CGVS A. R., p. 4, p. 5, p. 6; CGVS M., p. 6). Aangaande het eerste interview kan u echter niet duiden met wie of welke zender u een interview had (CGVS A. R., p. 5). Ook uw echtgenote kan hierover geen soelaas bieden (CGVS M., p. 6). Evenmin weet ze of u dan wel door een buitenlandse of een Belgische tv-zender werd geïnterviewd en kan ze louter duiden dat het interview in het Farsi plaatsvond (CGVS M., p. 6). Over het tweede interview kan u weliswaar zeggen dat P. u geïnterviewd heeft, maar of ze al dan niet verbonden is aan een tv-zender weet u niet (CGVS A. R., p. 5). Wat betreft uw verklaringen dat ook uw echtgenote een interview heeft gegeven, nuanceert zij dit, en geeft ze aan dat ze weliswaar in beeld kwam, doch zelf het woord niet heeft genomen (CGVS A. R., p. 5; CGVS M., p. 6). Daarenboven blijken nog andere demonstranten te zijn geïnterviewd op dat moment (CGVS A. R., p. 5). Gelet op bovenstaande bevindingen kan dan ook worden geconcludeerd dat u, noch uw echtgenote een prominente rol hebben ingenomen tijdens het uitvoeren van uw politieke activiteiten in België.”

Verzoekende partijen betogen dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat zij verklaarde twee of drie interviews te hebben afgelegd maar dit niet zeker meer weet en dit kleine verschil haar niet op een serieuze manier mag worden tegengeworpen. Voorts stellen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij niet verklaarde dat haar vrouw ook geïnterviewd werd en deze stelling in de bestreden beslissingen niet juist is.

Verzoekende partijen kunnen met de volharding in één versie van de verklaringen en de loutere bekritiserings van de pertinente weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen geen afbreuk doen aan de terechte bevindingen van verwerende partij aangaande hun inconsistente, gebrekkige verklaringen en het oordeel dat zij geen prominente rol vervullen in het kader van hun politieke activiteiten. De Raad wijst er hierbij op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente, eenduidige en doorleefde verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees, in casu omtrent de afgelegde interviews. Ook benadrukt de Raad nog dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij wel degelijk blijkt dat zij verklaarde dat ook haar echtgenote geïnterviewd werd (persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij van 17 juni 2024, p. 5) zodat verzoekende partijen in hun verzoekschriften niet dienstig anders kunnen voorhouden met een gedeeltelijke lezing van hun gehoorverslagen.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op terechte wijze:

“Wat betreft uw verklaringen verschillende malen in beeld te zijn gekomen tijdens uw deelname aan verschillende betogingen en ook de twee interviews in de media zijn verschenen, hetgeen u staft met verschillende documenten (CGVS A. R., p. 6), blijkt hieruit geenszins dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gelopen of zou lopen in de toekomst. Zo stelt u immers nimmer gevolgen te hebben gekend naar aanleiding van het feit dat u werd geïnterviewd (CGVS A. R., p. 5). Wat betreft het eerste interview dat u gaf en uw echtgenote via YouTube gezien heeft (CGVS M., p. 6), blijkt op basis van uw documenten dat dit een interview met F. betreft. U kon dit, zoals reeds eerder gesteld, niet duiden (CGVS A. R., p. 5). Na een blik op het YouTube kanaal van F. blijken 1520 personen hun kanaal te volgen en hebben slechts 119 personen deze video bekeken. Wat betreft het interview met P., blijkt P. ongeveer 6600 volgers op haar Instagrampagina te hebben. Het interview dat ze met u had, kreeg slechts 189 likes. Ook op uw persoonlijke Instagrampagina zijn beide interviews terug te vinden, waar het interview met F. en het interview met P. respectievelijk door 12 en 21 personen worden gelikt. Uit voorgaande blijkt dan ook nergens dat uw twee interviews een groot bereik kenden of in het oog van de Iraanse autoriteiten zouden zijn gekomen. Hoewel u vervolgens verschillende fragmenten en printscreens neerlegt waarbij u of uw echtgenote in de media verschenen naar aanleiding van jullie deelname aan verschillende betogingen, blijkt op basis van de neergelegde documenten dat jullie toen optraden als een gewone deelnemer, hetgeen uw echtgenote bevestigt door te zeggen dat jullie slogans riepen en een foto of plakkaat in jullie handen hadden (CGVS M., p. 5). Daar waar u specifiek gevraagd werd naar een fragment dat op Euro News verscheen, weet u niet welk bereik dit kanaal heeft en vermoedt u dat dergelijke tv-post niet in Iran te zien is (CGVS A. R., p. 7). U concretiseert aldus op geen enkele manier dat u zou zijn opgemerkt door de Iraanse autoriteiten tijdens uw deelname aan verschillende betogingen in België. U stelt immers vaagweg dat de Iraanse autoriteiten de media in de gaten houden en er tijdens de betogingen veel onbekenden met een mondkapje en een zonnebril rondlopen (CGS A. R., p. 7; CGVS M., p. 4, p. 7). U kan deze bewering echter op geen enkele manier hardmaken. Aangaande uw verklaringen dat uw echtgenote via sociale media eenmaal bedreigingen ontving, – hetgeen u op geen enkele manier staft – haalt ze dit zelf nergens aan (CGVS A. R., p. 5). Evenmin kan u duiden wie haar bedreigd heeft en blijft u vaag wanneer u gevraagd wordt wat de persoon die haar bedreigde dan gezegd of gedaan heeft (CGVS A. R., p. 5). De contacten van uw echtgenote met M. T., een politiek gevangene in Iran (CGVS M., p. 3) tonen evenmin aan dat ze in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou zijn gelopen. Hoewel uw echtgenote verschillende berichten heeft uitgewisseld met M., en ze vervolgens ook een Instagramverhaal van hem op haar eigen pagina gedeeld heeft, blijkt dit een privé conversatie te betreffen en volgt M. T. – die weliswaar een groot aantal volgers heeft – uw echtgenote zelf niet, waardoor uit niets enige connectie tussen hem en uw echtgenote blijkt (CGVS M., p. 3, p. 4, p. 7). Tot slot kan nog worden geconcludeerd dat – daar waar zowel u als uw echtgenote verklaarden actief te zijn op sociale media en regelmatig te berichten over jullie in loco activiteiten of de Iraanse kwestie in het algemeen (CGVS A. R., p. 3, p. 4; CGVS M., p. 3, p. 5) – uw verschillende sociale mediakanalen slechts een gering bereik kennen. Uw Instagrampagina wordt door 311 personen gevolgd, terwijl uw echtgenote 1075 volgers heeft op Instagram. Op Facebook heeft u 134 vrienden en uw echtgenote 51 vrienden. De Facebookpagina van uw echtgenote heeft slechts een beperkte inhoud. Daarenboven worden de berichten op jullie verschillende sociale mediakanalen slechts door een gering aantal personen gelikt. U toont aldus op geen enkele wijze concreet aan dat u dermate invloedrijk bent op sociale media, noch dat u een profiel op sociale media heeft dat onder toezicht van de autoriteiten zou kunnen staan. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een terugkeer naar Iran uw politiek getinte bijdragen op uw sociale media te verwijderen.”

Verzoekende partijen benadrukken hun deelname aan de manifestaties tegen het Iraanse regime en stellen dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het duurzaam karakter van hun politiek engagement. Ze benadrukken de neergelegde documenten ter staving van deze politieke activiteiten en stellen dat het niet correct is om hen te kwalificeren als gewone deelnemers zoals in de bestreden beslissingen wordt vermeld. Verder benadrukken verzoekende partijen dat ze herhaaldelijk in beeld zijn gekomen in de Iraanse media tijdens hun politieke activiteiten, ze twee keren een uitgebreid interview hebben gegeven en er veel beeldfragmenten zijn waarop ze duidelijk te zien zijn. Verder repliceren verzoekende partijen inzake de bedreigingen van tweede verzoekende partij dat zij hierover niet bevraagd werd tijdens haar persoonlijk

onderhoud. Ze betogen dat tweede verzoekende partij inderdaad bedreigd werd door A. R. nadat ze een bericht publiceerde op haar Instagramaccount kort na het overlijden van Mahsa Amini. Verzoekende partijen beklemtonen dat zij van de bedreiging zelf geen bewijs kunnen neerleggen aangezien het Instagramaccount van tweede verzoekende partij gereset werd en haar berichten werden verwijderd. Ze stellen dat ze wel schermafbeeldingen kunnen neerleggen van een opmerking van A. R. op een post van tweede verzoekende partij. Voorts beklemtonen verzoekende partijen het contact tussen tweede verzoekende partij en M. T. en wijzen ze op de bij de verzoekschriften bijgebrachte documenten ter staving hiervan.

Verzoekende partijen brengen met de benadrukking van de reeds afgelegde verklaringen en neergelegde documenten geenszins valabele elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen in samenhang met voorgaande en volgende vaststellingen kunnen ontkrachten.

In dit verband wordt er vooreerst opgemerkt dat na lezing van de COI Focus Iran van 10 mei 2023 de Raad oordeelt dat verzoekende partijen met dergelijk betoog geenszins een vrees voor vervolging omwille van hun politieke activiteiten in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken (infra).

Verder wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek zo snel mogelijk en spontaan aanbrengt. Het feit dat tweede verzoekende partij niet expliciet bevraagd werd naar de beweerdte bedreiging door A. R. doet hieraan geen afbreuk, te meer uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat tweede verzoekende partij ruimschoots de mogelijkheid had verklaringen hierover af te leggen en aan het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd of zij alle nieuwe elementen heeft kunnen aangeven voor haar verzoek om internationale bescherming (persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij van 17 juni 2024, p. 7- 8).

Wat betreft de bij de verzoekschriften toegevoegde screenshots ter staving van de bedreiging door A. R. en de contacten van tweede verzoekende partij met M. T., wijst de Raad er in de eerste plaats op dat er geen beëdigde vertaling werd bijgebracht van deze stukken overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: het Procedurereglement) zodat de inhoud ervan niet kan worden nagegaan.

Daarnaast merkt de Raad op dat uit een loutere opmerking/reactie van A. R. op een post en de vertaling hierbij geenszins enige concrete bedreiging kan worden opgemaakt. Bovendien kan aan dergelijke stukken en berichten hoe dan ook weinig bewijswaarde worden gehecht daar ze eenvoudig geënceneerd kunnen worden en geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt geschreven en afgebeeld noch kunnen ze worden geverifieerd. Wat betreft de bijgebrachte stukken inzake de contacten met M. T. kan nog opgemerkt worden dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat op zich niet wordt betwist dat tweede verzoekende partij privéberichten heeft uitgewisseld met M. T. doch de Raad volgt het oordeel dat, hoewel ook uit de bijkomende stukken blijkt dat er nog steeds contacten zijn via sociale media, hieruit niet kan blijken dat verzoekende partijen – hun beperkt bereik op sociaal media en profiel mee in acht genomen – in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen.

In samenhang met voorgaande pertinente weigeringsmotieven wordt er in de bestreden beslissingen immers tevens met reden gemotiveerd:

“Uit voorgaande bevindingen kan worden geconcludeerd dat u slechts een zeer beperkt politiek profiel heeft en dat u weinig betrokken bent met de Iraanse politiek en/of oppositie. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte politieke activiteiten in België en het opportunistisch karakter ervan, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van uw politieke in loco activiteiten bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade, noch dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw in loco activiteiten. U toont aldus op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan bij terugkeer naar Iran dreigt geïdoleerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Tevens kan hierbij gewezen worden op de analyse van het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek dat u op geen enkele manier aannemelijk wist te maken in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de vroegere politieke activiteiten van uw familie. Voorts blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt h t t p s : / / w w w . c g r a . b e / s i t e s / d e f a u l t / files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.”

Door te wijzen op algemene landeninformatie aangaande de situatie in Iran en te volharden in hun politieke activiteiten met benadrukking van de neergelegde stukken, brengen verzoekende partijen geen dienstige elementen bij die voorgaande concrete motieven en analyse die steun vindt in de beschikbare objectieve informatie kunnen ontkrachten.

Verzoekende partijen maken geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene (veiligheids)situatie en politieke onrust in Iran aan te halen.

De Raad beklemtoont in dit verband dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking hebben op verzoekers persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekende partijen kunnen zodoende met hun verwijzing naar algemene informatie in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden riskeren te worden geviséerd of vervolgd gelet op de concrete motieven in de bestreden beslissingen die betrekking hebben op hun individuele omstandigheden.

Daarnaast kan aangaande de algemene veiligheidssituatie nog gewezen worden op de vaststellingen onder punt 3.3.6. (infra).

Daargelaten de vraag naar het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten van verzoekende partijen, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de appreciatie en gevolgtrekkingen van verwerende partij aangaande hun politieke activiteiten betwisten doch er niet in slagen een ander licht te werpen op de analyse en het besluit, gebaseerd op de beschikbare actuele landeninformatie, dat er geen indicatie is dat de Iraanse autoriteiten op zoek zijn naar hen en zij als politieke opposant bestempeld en vervolgd zullen worden door het Iraanse regime.

Waar verzoekende partijen de onderdrukking van politieke tegenstanders benadrukken alsook de monitoring door de Iraanse autoriteiten en waar zij de vermeende zichtbaarheid van hun politieke activiteiten beklemtonen daar zij zichtbaar waren op verschillende sociale media en televisiekanalen, oordeelt de Raad dat verzoekende partijen hiermee volledig voorbij gaan aan de motieven van verwerende partij en analyse gebaseerd op actuele landeninformatie die wel degelijk beschikbaar is.

De Raad wijst erop dat uit de COI focus *“IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten”* van 10 mei 2023, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen lijken te betogen, overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet beklemtoond worden dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig werd bevonden en de bijgebrachte stukken in acht genomen evenwel sprake is van beperkte zichtbaar profielen waaruit gelet op de beschikbare landeninformatie geen beschermingsnood blijkt. Dat verzoekende partijen politiek actief zijn en te zien zijn op foto's en video's die onder meer gepubliceerd werden op sociale media alsook op beelden van tv-uitzendingen kan hier geen ander licht op werpen.

Niettegenstaande in deze COI Focus erop wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoekende partijen bij terugkeer naar Iran te beoordelen. Bovendien gaan verzoekende partijen er met hun betoog en kritiek op voormelde COI ook voorbij aan het gegeven dat reeds in het kader hun eerdere beschermingsverzoeken werd aangestipt dat uit de destijds beschikbare landeninformatie kon vastgesteld worden dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten. Door te verwijzen naar de onderdrukking van politieke tegenstanders en naar de monitoring van Iraniërs in het buitenland, kunnen verzoekende partijen geen ander licht werpen op bovenstaande analyse waarbij wordt uiteengezet wie specifiek wordt geviséerd. Verzoekende partijen tonen met hun betoog inzake vervolging van politieke opposanten geenszins aan dat het loutere gegeven dat Iraniërs in het buitenland gemonitord (kunnen) worden en daar politieke activiteiten hebben ipso facto met zich meebrengt dat zij bij terugkeer systematisch dreigen vervolgd te worden en de loutere monitoring en hebben van politieke activiteiten zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de

vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen leggen geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt. De actuele algemene landeninformatie in acht genomen heeft verwerende partij op goede gronden geoordeeld dat uit de aangehaalde elementen en bijgebrachte stukken niet zonder meer kan opgemaakt worden dat verzoekende partijen een verhoogd risicoprofiel hebben.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen leggen geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun (legaal) vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in hun hoofdte niet aantonen of aannemelijk maken. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig werd bevonden en zij niet hebben aangetoond dat zij vóór hun vertrek uit Iran reeds in het vizier stonden van de Iraanse autoriteiten.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperts verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het

Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoekende partijen, die Iran legaal zijn uitgereisd (Verklaring DVZ van eerste verzoekende partij van 19 september 2019, p. 12; Verklaring DVZ van tweede verzoekende partij van 19 september 2019, p. 12) bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zullen worden naar de redenen van hun vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat zij bij terugkeer een reëel risico lopen op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat verwerende partij een éézijdige lezing maakt van de COI Focus Iran van 10 mei 2023, dient opgemerkt dat verzoekende partijen geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat de verzoeken om internationale bescherming niet eerlijk zouden zijn behandeld. Uit de stukken van hun dossiers en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoekende partijen. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoekende partijen eerder in de negatieve aandacht hebben gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat zij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoekende partijen tonen nergens aan dat zij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoekende partijen bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zullen worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zullen worden blootgesteld.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal op pertinente wijze aangaande de vaststelling dat eerste verzoekende partij van gemengde origine is:

“Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat – wat betreft de vaststelling dat u aangaf een Koerd van gemengde origine te zijn; uw vader was een Koerd en uw moeder een Fars (verklaring volgend verzoek A. R., vraag 6) – u zich nooit als dusdanig heeft gemanifesteerd. Op basis van uw verklaringen blijkt immers dat u de Koerdische taal niet machtig bent. U stelt met uw ouders Farsi te hebben gesproken en dat er thuis niemand Koerdisch sprak (CGVS A. R., p. 8). Hoewel u aangaf het Koerdische dialect te begrijpen, maar het zelf niet te kunnen spreken, kan u niet duiden welk Koerdisch dialect u dan begrijpt (CGVS A. R., p. 8, p. 9). Gevraagd welk Koerdisch dialect u verstaat, verwijst u naar het Koerdische dialect van Sanandaj, zonder te kunnen duiden of dit dan Kurmanji, Sorani of een ander dialect betreft (CGVS A. R., p. 9). Daarenboven blijkt u slechts een tweetal jaar in Sanandaj te hebben gewoond en enkel het eerste en het tweede middelbaar in Koerdistan te hebben doorlopen (CGVS A. R., p. 7, p. 8). U woonde hoofdzakelijk in Ahwaz, waar uw omgeving wist dat u van Koerdische origine was, maar waar u heel vriendelijk benaderd werd en u zich thuis voelde (CGVS A. R., p. 8). Hoewel u stelde dat u omwille van uw Koerdische achtergrond moeilijk aan werk geraakte, dient te worden aangestipt dat u er in slaagde te werken in Ahwaz (CGVS A. R., p. 9). Daar waar u stelde aan heel veel testen te hebben deelgenomen en u nooit slaagde voor de tweede stap, met name de selecties, blijkt u dit slechts twee- of driemaal geprobeerd te hebben (CGVS A. R., p. 10). Aangaande uw verklaringen dat u omwille van uw etnie als assistent ergens aan de slag diende te gaan en ook soms hier problemen kende, blijkt u slechts bij één werkgever de laan zijn uitgestuurd omwille van uw etnie (CGVS A. R., p. 10). U voegt er aan toe in Ahwaz naar school te zijn geweest (CGVS A. R., p. 9). U haalde uw diploma weliswaar niet, doch schreef dit toe aan luiheid (CGVS A. R., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat u problemen kende in Ahwaz omwille van uw Koerdische etnie. Daarenboven dient er nog op gewezen te worden dat u in het kader van uw eerste verzoek op geen enkele manier aannemelijk wist te maken dat u in het oog van de Iraanse autoriteiten te zullen lopen omwille van de politieke activiteiten van uw familieleden, die opkwamen voor de Koerdische kwestie. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uw familie geen problemen meer

kende omwille van hun politieke activiteiten na jullie verhuis naar Ahwaz (CGVS A. R., p. 9). Uit niets blijkt dan ook dat u omwille van uw Koerdische etnie een verhoogd risicoprofiel zou hebben.”

Verzoekende partijen benadrukken de Koerdische etniciteit van eerste verzoekende partij en betogen dat hiermee geen rekening werd gehouden door verwerende partij.

Verzoekende partijen brengen echter met de loutere volharding in hun verklaringen geenszins dienstige elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ombuigen. Immers wijst de Raad erop dat uit de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen wel degelijk blijkt dat verwerende partij rekening gehouden heeft met de etniciteit van eerste verzoekende partij doch hieruit geen gegronde vervolgingsvrees noch een verhoogd risicoprofiel is gebleken.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

3.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekende partijen tonen met de verwijzing naar algemene informatie omtrent de onderdrukking van tegenstaanders van het Iraanse regime alsook de benadrukking van de Koerdische etniciteit van eerste verzoekende partij niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert. Waar verzoekende partijen betogen dat verwerende partij de situatie van politiek actieve Koerden in Iran niet heeft geanalyseerd, wijst de Raad erop dat uit de motieven van de bestreden beslissingen wel degelijk blijkt dat dergelijke situatie onderzocht werd doch hieruit geen beschermingsnood is gebleken.

In hoofde van verzoekende partijen kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

3.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu de volgende verzoeken terecht niet-ontvankelijk worden verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

3.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidig (eerst volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Ook werden zij bijkomend gehoord op het CGVS. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun huidige volgende verzoeken om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft

het (eerst volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. Het aangevoerde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU